

De kirk van Pej

Aan de kirk van Pej hōb ich mien hert verpandj,

Ein sjoner kirk is t'r neet in Nederlandj.

D'r naeve en d'r in bōn ich groat gewore,

Ónger dae sjoane spitse tore.

Mit mien moder en mien vader greudje ich op,

Van pestoar Cramer en de köster, ome Harie,
kreeg ich ze waal èns oppe kop.

Wie sjoan 't woor mit wierouk en gewiedj water,

Besefdje ich pas jaore, vāöl jaore later.

En es ich noe die kirk weer zeen,

Dènk ich aan det ónvergaetelike "vreuger"

dao kan ich neet ómheen.

Sef van Wegberg.

